

הפטרה "ואשה אחת" פרשת וירא

המאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

שבת יח' חשוון התשע"ז

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
16:23	17:14	17:48
16:20	17:11	17:43
16:20	17:10	17:43
16:23	17:14	17:47

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

לע"נ: מו"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

על אף התמדתו העצומה של רבנו מר"ן **עובדיה יוסף זצ"ל**, נעל אף ההקפדה הנפלאה של הרבניות מרגלית ע"ה לפרק מעליו כל על כדך ארץ כנדי של א' תפסו דעתו מהגיון התורה, השפיל רבנו לשלב תוך כנדי **עמל התורה** עזרה ל"עזרתו" הרבנית. ספרה הרבנית: "פאָשר היו הנלדים קטנים הייתי הולכת פעם בשבוע לשוק. ל' א' נכל'תי לשאת את הסלים הפבדים והייתי משאיכה אותם אצל אחד הקננים ממפרינו.

כשם שאדם שולט בגופו להתגבר על תאוותיו, כן הוא מושל בו להפעילו כרצונו

השכינה זמינה השכינה מצויה תמיד ובכל מקום, ובכל עת אפשר להקביל את פניה, אבל הכנסת אורחים **אינה מוזמנת** בכל שעה. לפיכך גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה".

מחמיר גם בכבוד אשתו מחמיר גדול לעצמו הנה רבי **סלימאן מוצבי זצ"ל**. בין המתר הנה בודק בעצמו את העוף לכל איבריו מחפש של המצאות דבר המטריף, וכל א' סמך אפילו על אשתו. ברם, יחד עם זאת נזהר **שלא לפגע בכבודה**. משום כך נהג להיפנס למטבח בדיוק בשעת פתיחת העוף והוצאת האיברים הפנימיים. ותמיד נכנס באמתלאות שונות: פעם לשתות דבר מה, פעם לרח' ז' נדיו, **פעם להציע את עורתו** בקוץ העוף. משקאה שהפ' ל פשוטה תור למודיו, ובלבד של א' יתפרש הדבר ולו פגעייה קלה בכבוד רצנתו.

ככל שאדם מקבל יותר תורה, אז גם אחרים ישמעו לו יותר

בשקרב הנה מסים את תלמודו, הנה עובר בדרכו הביתה דרך השוק ומביא עמו את הסלים". באותה הזמנות אף העלתה על נס את עזרתו לה בתקופה מאחזרת יותר, בשהנה יושב ולומד בביתו, וכך אמרה: "באמת היתה לי עזרה רבה ממנו. הוא ישב בבית ולמד, וכלו ל' א' נזקקתי אף פעם לשמקטפית. שעתים ביום הייתי יוצאת לקניות וסדורים, והייתי רגועה פיון שיעדעתי שהנלדים נתונים תחת השקחה".

זרע כעס קוצר חרטה...

סיפר הגר"ד א. שליט"א: זכיתי להיות שכן במשך שנים אחדות בבאר יעקב, יום אחד הגיע אלי הרב רבי **ניסים טולדאנו זצ"ל** הביתה כשהתינוק הראשון שלנו בוכה ועוד לא ידענו איך לנהוג עימו. הוא ביקש להביא את התינוק, לקח אותו השכיב אותו על ידיו והרדים אותו. **כך עושים חסד**. זוג צעיר מבודד בבאר יעקב וראש ישיבה עוצמתי נכנס, מה הוא מחפש? **איך לחמם את הלב** לקרב לאהבת ה' ולאהבת התורה!.

העלון לעילוי נשמת: יניב שאשא בן יהודית ת.נ.צ.ב.ה.

בזמן ותקף ההתגברות של היצה"ר, התאוה מטמטמת את ליבו של האדם

כשהיה צר ד' להעיר על דבר הטעון תקון בביתו, הגאון רבי **יהודה מועלם זצ"ל** ל' א' העיר, אלא הלך לנשיבה ולמד את כל ההלכות הנוגעות לאותו ענין דקדק היטב. והסביר בענותנותו שאם יש איזה רפיון בבית בדבר פלשוהו - אות הוא שר' אש המשפחה טעון חיזוק בנושא זה, **ואם יתחוק הוא**, ממילא יתחזקו בני הבית. מעולם ל' א' פגע בדבריו באשתו, נאף ל' א' **באחד מילדיו**.

נפשי, הכיני צידה לרוב, אל תמעשי, בעוד בחיים הייתך ויש לאל ידך, כי רב ממך הדרך, ואל תאמרי **למחר אקח צידה**, כי פנה היום, ולא תדעי מה ילד יום, ודעי כי תמול **לעד לא ישוב**, וכל אשר פעלת בו, שקול וספור וחשוב.

צריך ללמוד בגנות "מותרות" ועניני העוה"ז שיכול להעבירו על דעת קונו

נקודה למחשבה

איש אחד חזר הביתה מהעבודה בשעה מאוחרת, עייף ומרוגז ומצא את בנו בן החמש מחכה לו בפתח הבית: "אבא, אפשר לשאול אותך שאלה?" "בטח, מה העניין?" ענה האיש. "אבא, כמה כסף אתה מרוויח בשעה?" "זה לא העסק שלך, למה בכלל אתה שואל שאלה כזאת?" השיב האב בכעס. "אני פשוט רוצה לדעת. בבקשה ענה לי. כמה כסף אתה מרוויח בשעה?" הפציר בו בנו הקטן. "אם אתה ממש רוצה לדעת, אז אני מרוויח 20 דולר בשעה". "אהה", אמר הבן הקטן בראש מורכן ואז הוא הרים את ראשו: "אבא, אתה יכול בבקשה להלוות לי 10 דולרים?" האב רתח: "אם הסיבה היחידה בגללה שאלת את השאלה הזאת, היא כדי לקבל קצת כסף בשביל לקנות לעצמך צעצוע מטופש או איזו שטות אחרת, אז תלך עכשיו ישר לחדר שלך, תכנס למיטה ותחשוב בבקשה, למה אתה מתנהג בכזאת אנוכיות. כל יום אני עובד שעות רבות וקשות כל כך ואין לי זמן להתנהגות ילדותית מהסוג הזה". הילד הקטן הלך בשקט לחדרו וסגר את הדלת. האיש התיישב, כועס אפילו עוד יותר על השאלה של בנו: איך הוא מעז לשאול שאלות רק בשביל לקבל קצת כסף? אחרי שעה, האיש נרגע. הוא התחיל לחשוב שאולי הוא היה קצת קשוח מדי עם בנו. אולי יש משהו שהוא באמת צריך לקנות עם עשרת הדולרים האלה? והאמת היא, שהוא לא מבקש כסף לעיתים קרובות... האיש ניגש אל החדר של בנו ופתח את הדלת: "אתה ישן בן, הוא שאל?" "לא אבא, אני ער" ענה בנו. "חשבת שאולי הייתי קצת קשה אתך קודם", אמר האב, "היה לי יום ארוך והוצאתי את כל הכעס שלי עליך, הנה לך 10 דולרים". הבן הקטן התיישב במיטה וחייך. "תודה, אבא! הוא קרא. אז הושיט את ידו אל מתחת לכרית והוציא משם מספר שטרות מקומטים. כשהאב ראה שלבנו כבר יש כסף, הוא התחיל להתרגז מחדש. הילד הקטן ספר במתינות את הכסף שלו והתבונן באביו. "למה אתה צריך עוד כסף, אם כבר יש לך?" רטן האב. "כי לא היה לי מספיק" ענה הבן, "אבל עכשיו יש לי. אבא, יש לי עכשיו 10 דולר!" הוא הגיש אותם לאביו. "האם אני יכול לקנות שעה מזמנך? בבקשה, בוא מחזר מוקדם הביתה, אני רוצה לאכול יחד אתך ארוחת ערב..."

אנחנו צריכים ליראות מה חשוב לנו בחיים מה סדר העדיפות לכל מיני נושאים בחיינו. וכל שכן לשים לב לאנשים הקרובים אלינו. (העורך)

פרסם לתענוג "ויטע אשל בבאר שבע". אברהם עסק בצדקה בבחינת "בכל מאוחד": לא זו בלבד שסיפק לעוברים ושבים את צורכיהם הקיומיים, אלא גם נטע פרסם, להפיק ממנו פירות לאורחיו, שזה עניין של תענוג.

כ"ק האדמו"ר מוויז'ניץ-רבי חיים מאיר הגר זצ"ל היה כולו שופע אהבת ישראל. פעם סיפר שכאשר הגיע עם חלק מחסידיו כפלישים, לעיר גרוסוורדיץ שהיתה קהילה אשכנזית, ככלו הוא והסידיו מיחס שלילי מצידם. בצר לו פנה האדמו"ר לראש הקהל ואמר לו: "נראה כי אינכם אוהבים אותנו במיוחד... אבל אנו נאהב אתכם כל כך, עד שגם אתם תאהבו אותנו לבסוף..."

כיוצא בזה סיפר רבי אליהו רוז זצ"ל שאחרי המלחמה פגש בגרמניה יהודים שהיו "מתנגדים" מבטן ומלידה, ולבסוף הפכו לחסידים נלהבים של האדמו"ר מוויז'ניץ, הוא הביע את תמיכתו בפני הרבי, היאך הצליח לפעול 'מופת' כזה להפוך דייטשע אידן " לחסידים. השיב לו הרבי: "אהבתי אותם בכל לבי ונפשי ללא גבול, והאהבה היתה גדולה כל כך, שבהכרח אהבו גם הם אותי והלכו אחרי 'כמים הפנים לפנים'..."

אם יאטום אדם עין שכלו ולא יתבונן - כל פלאי פלאים לא יעוררו אותו

עבד לאורחים "אל נא תעבור מעל עבדיך" ואילו לוט אמר לאורחיו: "סורו נא אל בית עבדכם" כי כשבא אורח אל אברהם אבינו מיד חדל להיות בעלים על ביתו, שכן היה מעמיד את כל הבית לרשותו ולשימושו של האורח, ולא היה אלא כעבדו בלבד

בחתונתנו של הגאון רבי יצחק מולאזין זצ"ל לא נמצא ספר תורה. ביקש אבי החתן הגאון רבי חיים מולאזין זצ"ל ללכת ולהתפלל במקום שיש בו ספר תורה. אולם אחד מגדולי הרבנים שהיה שם אמר שאין להקפיד ולהדר את ס"ת בעת החתונה. ביטל רבי חיים את דעתו כדעת אותו רב, והתפלל בלא שיהיה במקום ס"ת.

והנה כאשר שב רבי חיים לביתו פתח את ארון הקודש ונוכח לראות כי **ספר התורה שלו נעלם**... תלה רבי חיים את המקרה הזה במקרה הקודם שקרהו, והוסיף, כי משך כל עת החתונה נקף אותו מצפוננו על כך [שהתפלל ללא ס"ת]. מיד נכנס לחדרו והחל להתוודות על עניין זה. עודנו מתוודה והנה התדפקו על דלתו והודיעו לו כי ספר התורה נמצא. התברר כי פלוני נטל את ספר התורה כדי למכרו. החזירו את ספר התורה אל בית רבי חיים, ובדקוהו אם הכל כשורה.

והנה גילו כי **חסרה יריעה**. חקרו ומצאו כי אותה יריעה חסרה, הייתה של פרשה בתורה שהוצרכו לקרוא בעת החתונה. הוסיף רבי חיים ואמר: דבר בדוק הוא שאם מתבוננים ומכוונים מדה כנגד מדה ומתוודים, אזי **היסורים מוכרחים לסור**.

במצרים התבררה לעמ"י אמונת ההשגחה בשידוד מערכות הטבע

הגאון רבי אברהם שמואל סופר זצ"ל - גאב"ד פרשבורג (בעל הכתב סופר) היה שוקל כל דיבור ופעולתו במאזני שכלו בכל צד, אם אמת וישר הוא **והיה שונא את החנופה**.

אירע שלפעמים שכאשר בא אדם לפניו והרבה לשבח על פעולה מסוימת שעשה או ששבחו על דבר תורה שאמר, היה הדבר מצער את גאב"ד פרשבורג עד שהיה גוער באדם שלפניו, כי חשד בו שאומר את דבריו **כדי להחניף לו**.

"משולחן נבוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות "אור החיים" הרה"ג **ראובן אלבז** שליט"א.

"אם נא מציאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדיך" (בראשית יח, ג).

דרשו חז"ל (שבת קכו ע"ב) מכאן שגדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני שכינה. הגר"א הסביר מאמר זה על פי הגמרא במסכת יומא (נג ע"א) שבהן גדול היוצא מבית קודשי הקודשים, פניו כלפי הקודש, ואינו מחזיר פניו ויוצא (אינו מסובב את פניו ומפנה גבו כלפי הקודש). וכן כהנים בעבודתם ולויים בדוכנם וישראל במעמדם, כשהיו נפטרים ממקום המקדש לא היו מחזירים פניהם והולכים, אלא מצידים פניהם והולכים. וכן תלמיד הנפטר מרבו, לא יחזיר פניו וילך, אלא מצדד פניו והולך עד שמתכסה מעיני רבו.

והנה, כשראה אברהם את שלושת האנשים הניציבים עליו, ביקש מזהב"ה שימתין מעט עד שיקבל את פני האורחים ורץ לקראתם, ולפי שורת הדין כשעבר את פני ה' היה לו ללכת אחורנית כשפניו כלפי השכינה ולא כלפי האורחים, אך בהיות שאין משורת דרך ארץ לקבל אורחים כשמחזיר גבו אליהם, לכן נאלץ להסב פניו כלפיהם ולקבלם בסבר פנים יפות וכמו שנאמר **"וירא וירץ לקראתם"** - פנים אל פנים. וזהו שאמרו חז"ל "גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה" (שבת קכו ע"ב), **רצונו לומר, מלהיות מקביל פניו נגד פני השכינה**.

וימחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לוישי ועשי עגות: ואל הקקר רץ אברהם (בראשית יח, ו-ז).

אברהם אבינו מיהר בכל פעולה ופעולה שעשה לכבוד האורחים החשובים, ובא ללמדנו שבשעושים את המצוות צריך לעשותם בזריזות ובשמחה.

סוד העלחתו של אברהם אבינו שעשה את כל המצוות בשמחה בזריזות ובדביקות ולא בעצלות וכבודות, **וימחר אברהם, ויאמר מהרי, ואל הקקר רץ אברהם, הוי רץ למצוה** (אבות פ"ד מ"ב), זריזים מקדימין למצוות (פסחים ד ע"א), צריך האדם לרוץ לקראת מצוה וככל שזידרז לעשותה ירוויח.

שיננא חטוף ואכול חטוף ושתי (עירובין נד ע"ב), כנכנסו לזמן חורף ארוך ובאפשרותנו לחטוף, לחטוף תורה, לחטוף תפילה, לחטוף צדקות, מצוות ומעשים טובים!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

גיא: הלואי שהיתי חי עם האדם הראשון המורה: למה גיא?
גיא: כי אז לא הייתי צריך **ללמוד כל-כך הרבה היסטוריה**

מורה: "ממה עשויה רשת דייגים"? תלמיד: "המון חורים קשורים יחד".

הסתלקות החוכמה ממי שנכנס אינה ענין סגולי גרידה כי אם טבע רוחני

ענד בצעירותו הגאון רבי **יסר שלום אלישיב** זצ"ל ניכר כבעל כשרון נדיר, תפיסה מהירה וחדה ובעל זיכרון מדהים. מתמיד. לאחר עלייתו **למד תורה באופן עצמאי** ולא במסגרת ישיבתית, בבתי מדרש שונים בירושלים.

לאחר מכן למד בישיבת 'תורת חיים'. משנת הת"ש נמנה עם רבני בית המדרש **'אהל תורה'**. כיהן במשך שנים רבות, מיום פטירת אביו, כרב ביה"כ **'תפארת בחורים'** בשכונת 'מאה שערים' שבירושלים.

כל העלונים: hamaor.net

רשימת תפוצה
info@hamaor.net

בלילה חורפי נקלעו רבי **דב בעריש** זצ"ל, רבה של אלסק (אולסקו, כיום באוקראינה), ושני משמשיו לעיר אחת, וחישפו מקום ללון. במשך שעות דפקו על דלתות הבתים, אך איש לא הסכים להכניסם הביתה. כשראה כך, ניגש רבי דב-בעריש אל אחד הבתים ודפק בחלון, כשהוא קורא בקול: **"רבי לוט! רבי לוט!"**.

בעל-הבית הציץ מהחלון בבהלה ושאל: "את מי אתם מחפשים?". הגיב בעל-הבית: "אין כאן אדם בשם כזה". "לא ייתכן", השיב הרב. "הכול יודעים שבסודם גר **מכניס אורחים אחד** ושמו לוט. אולי תראה לנו היכן הוא גר, כדי שיתן לנו מקום ללון..."

כח הלצון הורס כל עניני המוסר והיראה ולא מקבל תוכחה

יצחק ומשה יצאו מהדריהם בבית אבות והלכו לטייל בעיר. כשהתעייפו, הם ישבו בגן העיר ומשה ביקש מיצחק לקנות לו גלידה. הוא הדגיש: "אני יודע שאתה ממחר לשכוח, אז אל תשכח לשים דובדבן על הגלידה..." יצחק אמר: "אל תדאג, אני אזכור... זה פשוט..."

יצחק יצא לקנות את הגלידה, וכעבור שעה חזר והביא למשה המבורגר. "אתה רואה?" אמר משה, "ידעתי שתשכח. למה לא שמת קטשופ?!"

נדיבות משולשת על אברהם אבינו נאמר שהיה נדיב בממונו, בגופו ובנפשו.

"בממונו" - כל אשר לו פיזר בעבור הכנסת אורחים.

"בגופו" - הוא טרח בעצמו לשרת את האורחים. **"בנפשו"** - אברהם על-אף היותו חכם גדול ויתר על התענוג שלו, והקדיש את זמנו **לאנשים פשוטים**, להסביר להם שיש בורא אחד לעולם.

סיפר אחד מגדולי התורה: "פעם שאלתי את החזון איש זצ"ל, בחודש אלול, מה עושים עם איסור דיבור לשון הרע, כיצד ניצולים מהאיסור? ומיד הוספתי ואמרת חזון איש: "עלה ברעיוני צעה, מאחר ועיקר הבעיה בדיבור לשון הרע, בכך שמגנים על הזולת, ועליו להתרגל שלא לגנותו, לכן אולי אקבל על עצמי למשך שנה אחת **שלא לדבר כלל על הזולת**, לא לטוב ולא לרע, ובכך אתרגל שלפני שאדבר על הזולת אעצור ואפקח על עצמי אם הדיבור הוא לגנותו או לשבח." "

שמע חזון איש את הצעתו והגיב: "לא זו דרך התורה! כתוב **"צדק תדברו!"** חייבים לדבר "צדק" על הזולת. והוסיף חזון איש להסביר את השקפתו: "באמת כל החיים שלנו הם מלחמה בין השכל והרגש, ועל פי רוב הרגש מנצח. האדם מחוייב לעשות את מה **שההלכה מחייבת אותו**, ואם הוא נכשל לפעמים - הקב"ה יודע שנשכלים... אבל אין לעשות קבלה הנוגדת את ה"צדק תדברו!"

לעילוי נשמת: שרון בן זרבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת ורבה, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, עלימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, טעיה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבן, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוננים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלפרט בן זוהרה אליעזר בן רגניה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יוסף אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**

